

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 12Csp/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318200425
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5318200425.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s. r. o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 927 795 proti žalovaným: 1. O.D. C., D.. X.X.XXXX, A. XXX, XXX XX A. V. X. O. C., D.. X.X.XXXX, A. XXX, XXX XX A. o zaplatenie 12 071,78 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaní v rade 1/ a 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8 % ročne:

- zo sumy 16.205,69 € od 17.3.2015 do 19.9.2017 vo výške 2.532,45 €,
- zo sumy 15.778,27 € od 20.9.2017 do 31.10.2017 vo výške 145,24 €,
- zo sumy 14.778,27 € od 1.11.2017 do 5.12.2017 vo výške 113,36 €,
- zo sumy 13.778,27 € od 6.12.2017 do 2.1.2018 vo výške 84,55 €,
- zo sumy 12.778,27 € od 3.1.2018 do 25.1.2018 vo výške 64,41 €,

ďalej úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne:

- zo sumy 11.778,27 € od 26.1.2018 do 27.2.2018 vo výške 53,77 €,
- zo sumy 10.778,27 € od 28.2.2018 do 11.4.2018 vo výške 64,12 €,
- zo sumy 10.278,27 € od 12.4.2018 do 26.4.2018 vo výške 21,33 €,
- zo sumy 9.778,27 € od 27.4.2018 do 21.8.2018 vo výške 158,28 €,
- zo sumy 9.278,27 € od 22.8.2018 do 8.10.2018 vo výške 61,61 €,
- zo sumy 8.778,27 € od 9.10.2018 do 25.11.2018 vo výške 58,29 €,
- zo sumy 7.778,27 € od 26.11.2018 do 28.11.2018 vo výške 3,23 €,
- zo sumy 5.778,27 € od 29.11.2018 do 25.1.2019 vo výške 46,36 €,
- zo sumy 4.778,27 € od 26.1.2019 do 15.4.2019 vo výške 52,88 €,
- zo sumy 3.778,27 € od 16.4.2019 do 28.5.2019 vo výške 22,47 €,
- zo sumy 2.778,27 € od 29.5.2019 do 17.6.2019 vo výške 7,68 €,
- zo sumy 1.778,27 € od 18.6.2019 do 3.9.2019 vo výške 19,19 €,

ktorý im súd p o v o ľ u j e uhradiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 500,- €, splatných k 15. dňu v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich s tým, že plnením jedného z nich v rozsahu plnenia záväzok druhého zaniká.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovaným v rade 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca, VÚB a. s., sa na základe skutočností uvedených v žalobe doručenej súdu dňa 12.2.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu 12 071,78 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 16.205,69 € od 17.3.2015 do 19.9.2017, zo sumy 15.778,27 € od 20.9.2017 do 31.10.2017, zo sumy 14.778,27 € od 1.11.2017 do 5.12.2017, zo sumy 13.778,27 € od 6.12.2017 do 2.1.2018, zo sumy 12.778,27 € od 3.1.2018 do 25.1.2018 a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 11.778,27 € od 26.1.2018 do zaplattenia. Uplatnil aj náhradu trov konania. V podaní doručenom súdu dňa 21.2.2019 na čl. 43 vzal žalobu späť v časti o zaplattenie sumy 6 000 € z dôvodu úhrad žalovaných: 27.2.2018 1 000 €, 11.4.2018, 26.4.2018, 21.8.2018, 8.10.2018 po 500 €, 28.11.2018 2 000 € a 25.11.2019 1 000 €. Zotrvál na istine 6 071,78 € spolu s úrokom z omeškania, ktorý na základe čiastočných úhrad upravil, pričom požadoval úrok 8 % ročne z dlžnej sumy ponižovanej o úhrady žalovaných. Následne súčasný žalobca podaním doručeným súdu dňa 14.2.2020 vzal žalobu späť vo zvyšku istiny, z dôvodu, že žalovaní realizovali aj ďalšie úhrady: dňa 15.4.2019 1000 €, 28.5.2019 1 000 €, 17.6.2019 1 000 €, 24.7.2019 1 000 € a dňa 3.9.2019 1 800 €. Žalobca tak zotrval už len na úroku z omeškania, ktorý požadoval vo výške 8 %.

2. Žalovaný v rade 1., ktorému bola žaloba s prílohami doručená do vlastných rúk dňa 13.2.2019, sa k žalobe nevyjadril, v priebehu celého sporu bol nečinný.

3. Žalovaná v rade 2. sa k žalobe vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 4.12.2019 čl. 57, v ktorom nárok žalobcu čo do jeho základu potvrdila, avšak namietala jeho výšku, a to z dôvodu, že po podaní žaloby na daný úver so žalovaným 1. uhradili dňa 23.1.2019, 11.4.2019, 24.5.2019, 13.6.2019 a 22.7.2019 po 1 000 €. Zároveň požiadala o možnosť uhradiť zostatok dlhu v splátkach po 500 €. Pripojila aj listinné dôkazy -výpisy z účtu. V podaní doručenom súdu dňa 17.2.2020 uviedla, že okrem súm, ktoré špecifikovala vo vyjadrení k žalobe, uhradila aj zvyšok, ktorý predstavuje 1 800 € (zostatok istiny 1 778,27 € a zvyšok započítaný na úroky). I k tejto úhrade pripojila dôkaz. Má za to, že celá istina bola žalovanými teda uhradená.

4. V priebehu sporu došlo v dôsledku postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu k zmene žalobcu, o ktorej súd rozhodol uznesením č. k. 12Csp/7/2018-103- zo dňa 8.1.2020. Súd preto ďalej konal so žalobcom ako postupníkom.

5. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré obe strany riadne predvolal. Vykonal ho však v ich neprítomnosti, v súlade s § 178 ods. 2 CSP a § 180 CSP. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil, vyjadril súhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, nepožiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalovaný 1/ sa neospravedlnil, nepožiadal o odročenie pojednávania. Ospravedlnila sa i žalovaná 2/, vyjadrila súhlas s prejednaním a rozhodnutím veci v jej neprítomnosti.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, najmä zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“ zo dňa 18.7.2011 čl. 7, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 13.2.2015 čl. 13 a 14 rub, doručenkami k výzve prvou, druhou a treťou upomienkou čl. 16 - 17 a tabuľkou čl. 18, výpismi z účtu žalovaných, tiež zmluvou o postúpení pohľadávky na žalobcu čl. 79, prílohou k nej čl. 73, 84, oznámením o postúpení pohľadávky čl. 70, 71, podacím lístkom čl. 72, ktorými sa súd zaoberal už v uznesení č. k. 12Csp/7/2018-103- zo dňa 8.1.2020.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav veci a vyvodil z neho nasledovné právne závery. Predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli na základe žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 15.7.2011 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ dňa 18.7.2011. Na základe tejto zmluvy im bol poskytnutý úver vo výške 20 000 €, ktorý sa pri fixnej úrokovej sadzbe 13,90 %, RPMN 15,68 % a priemernej RPMN 12,52 % zaviazali, vrátane celkových nákladov spojených s úverom vo výške 17 677,14 €, teda celkovo v sume 37 677,04 €, splatiť v 119 pravidelných mesačných anuitných splátkach po 311,26 €. Konečná splatnosť úveru mala nastať dňa 25.6.2021. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaní porušili svoju zmluvnú povinnosť splácať úver riadne a včas, preto boli upomienkami zo dňa 5.9.2014, 8.12.2014 a 5.1.2015 vyzývaní, aby dlžnú sumu uhradili a zároveň boli upozornení na možnosť žalobcu odstúpiť od zmluvy. Následne ku dňu 13.2.2015 predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru so zostatkom 17 071,78 €, z toho suma 16 205,69 € predstavovala istina, suma 705,09 € úrok a 161 € poplatky. Zosplatenie dlhu si žalovaní v odbernej lehote neprevzali. Po podaní žaloby na daný úver uhradili 12 800 €.

8. V uvedenom spore súd aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t.j. ku dňu 18.7.2011.

9. Podľa ust. § 1 ods. 2 prvá veta z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy

o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 11 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi dodávateľom a spotrebiteľmi a zmluva, ktorá bola uzavretá medzi predchodcom žalobcu a žalovanými, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaní ako spotrebiteľia nemohli individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaní zaviazali pôvodnému žalobcovi ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Predchodca žalobcu bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa, s poukazom na predmet jeho podnikania a žalovaní boli v postavení spotrebiteľov, pretože pri uzatváraní úverovej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

11. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy je vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar/ služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preto preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov. Preskúmal úverovú zmluvu, z ktorej žalobca svoj nárok uplatňuje, a to z pohľadu náležitostí, ktoré má podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať.

12. Predmetom sporu po čiastočných späťvzatiach žaloby zostalo len príslušenstvo pôvodne uplatnenej pohľadávky. Na to, aby súd mohol vyhodnotiť dôvodnosť tohto nároku žalobcu, zaoberal sa najskôr samotným zmluvným nárokom.

13. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu mal súd za danú, listinnými dôkazmi (ktorými sa zaoberal súd už v uznesení zo dňa 8.1.2020) za preukázanú. V tomto smere považoval postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere, ktorý poskytol bankový subjekt (VÚB a. s.), za platné i v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď za výzvu v zmysle tohto ustanovenia bolo možné považovať samotné zosplatnenie úveru, z ktorého bolo zrejmé, že žalovaní sú v omeškaní a tiež to, s akou sumou meškajú. Zároveň súd udáva, že pôvodný veriteľ - banka postupoval úver už zosplatnený, nie úver živý (zosplatenie v roku 2015, postúpenie v roku 2019).

14. Bolo nesporné a zároveň preukázané, že predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 20 000 €, ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť v 119 pravidelných mesačných anuitných splátkach po 311,26 €. Prvá splátka sa mala stať splatnou dňa 25.8.2011 a posledná dňa 25.6.2021 (ide zároveň o termín konečnej splatnosti úveru). Úroková sadzba bola stanovená fixne vo výške 13,90 %. Súd sa zameril i na údaje týkajúce sa hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), v praxi často absentujúcej alebo nesprávnej. Zmluva na strane 2 obsahuje v bode 3. všetky údaje týkajúce sa tejto hodnoty, v súlade s § 9 ods. 2 písm. j), vrátane dojednaných poplatkov (napr. za poskytnutie úveru 400 €, či vedenie účtu 2 € mesačne = 238 € celkovo), ktoré predchodca žalobcu pri výpočte RPMN zahrnul. Všetky údaje ním uvedené sú správne, i výška RPMN, i výška celkových nákladov. Zmluva obsahuje i ďalšie ostatné zákonom požadované náležitosti. Súd mal za nesporné, že po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaní teda porušili svoju zmluvnú povinnosť splácať úver riadne a včas, vzhľadom k čomu boli zo strany predchodcu žalobcu troma upomienkami vyzvaní, aby dlžnú sumu uhradili a zároveň boli upozornení i na možnosť predchodcu žalobcu od zmluvy odstúpiť. Následne žalobca listom zo dňa 13.2.2015 vyhlásil, že k uvedenému dňu 13.2.2015 úver predčasne zosplatnil. Jeho zostatok predstavoval k tomuto dňu sumu 17 071,78 €, z toho 16 205,69 € titulom istiny, 705,09 € titulom úroku a 161 € titulom poplatkov. Žalobou uplatnil len zostatok istiny 12 071,78 € a sankčný úrok z omeškania. Po podaní žaloby žalovaní realizovali viaceré úhrady, ktorými podľa názoru súdu preukázateľne uhradili celú žalovanú istinu. V tomto smere súd považoval za potrebné vysporiadať sa s rozporom, ktorý vyplynul z čiastočných späťvzatí žaloby a vyjadrení žalovanej 2. Predchodca žalobcu už v 1. čiastočnom späťvzati uviedol, že žalovaní uhradili 6 000 €, čo sa odrazilo i na istine (12 071,78 € - 6 000 € = 6 071,78 € - na ktorej ďalej zotrval), ale neodrazilo sa to v špecifikácii úroku z omeškania (keď predchodca žalobcu nezapočítal úhradu zo dňa 25.11.2018 vo výške 1 000 €, na ktorú sám vo svojom podaní poukázal). V druhom čiastočnom späťvzati žaloby tvrdil úhrady žalovaných len vo výške 5 800 €, hoci na zvyšku istiny 271,78 € (12 071,78 € - 11 800 € = 271,78 €) nezotrval. Pokiaľ ide o žalovanou tvrdenú úhradu dňa 23.1.2019, tú žalovaná síce nepreukázala, žalobca ju však v rámci špecifikácie úroku zahrnul, započítal, z čoho možno usúdiť, že ju evidoval a považoval za uhradenú. Aj vzhľadom k tomu bolo možné usúdiť, že žalovaní uhradili nie len 5 800 €, ale 6 800 €. V tomto smere súd v prípade akýchkoľvek pochybností vyhodnotil veci v prospech žalovaných spotrebiteľov. Preto súd vychádzajúc z tvrdení strán, podporených listinnými dôkazmi, považoval za preukázané, že žalovaní uhradili na daný úver spolu sumu 12 800 €. Keďže žalovaná istina predstavovala 12 071,78 €, vo vzťahu ku ktorej žalobca vzal dvoma čiastočnými späťvzatiami žalobu späť, bolo potrebné zvyšok úhrad žalovaných (728,22 €) započítať na sankčný úrok, ktorý súd za týmto účelom aj vyčíslil. Súd uvedenú sumu započítal na úrok z omeškania uplatnený z počiatkovej istiny 16 205,69 €, s ktorou boli žalovaní v omeškaní od 17.3.2015 do 19.9.2017. Za toto obdobie omeškania by patril žalobcovi úrok z omeškania vo výške 3 260,67 € (tak, ako ho i vyčíslil), po započítaní úhrady 728,22 € mu však patrí z tohto titulu už len suma 2 532,45 €. Vo zvyšku sú žalovaní povinní úrok uhradiť, a to vo výške, ako ju súd za jednotlivé obdobia omeškania (samozrejme po zohľadnení jednotlivých

úhrad žalovaných, o ktoré sa istina úveru ponížovala) vyčíslil (započítajúc samozrejme aj úhradu 1 000 € realizovanú žalovanými dňa 25.11.2018 (v zmysle vyjadrenia predchodcu žalobcu)).

15. Vo vzťahu k výške úroku z omeškania, na ktorý má žalobca nárok, nakoľko žalovaní sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu, súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca už v žalobe uplatnil úrok od 26.1.2018 až do zaplatenia len vo výške 5,05 % ročne. Následne v ďalších podaniach už žiadal úrok 8 % (až do zaplatenia), teda žiadal viac. Uvedené súd v zmysle § 140 ods. 1 CSP vyhodnotil ako zmenu žaloby z dôvodu rozšírenia uplatneného práva, ktorá je však v zmysle § 294 CSP v spotrebiteľských sporoch, ak je žalovaným spotrebiteľ, neprípustná. Súd preto rozhodol v súlade so žalobou pred jej čiastočnými späťvzťahmi a úpravami a žalobcovi priznal od 26.1.2018 úrok z omeškania len v pôvodne uplatnenej výške 5,05 %. Zamietnutá časť žaloby sa teda týka úroku z omeškania, v nadväznosti na vyššie odôvodnené rozpory vyplývajúce i zo samotných skutkových tvrdení žalobcu a požadovaného petitu (v časti úroku).

16. Súd žalovaným priznaný nárok povolil splácať v 500 € mesačných splátkach, v súlade s § 232/4 a 217/2 CSP, majúc za to, že je to s poukazom na výšku pôvodného dlhu, jeho zostatku, i na výšku pôvodnej splátky (len 311,26 €), dôvodné a primerané zároveň, keď zo správania žalovaných je zrejmé, že mienia svoj dlh splátiť. Súd je toho názoru, že povolením splátok v uvedenej výške nebude žalobca vo svojich majetkových pomeroch dotknutý, jeho pohľadávka bude postupne čiastočne uspokojovaná. V prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky žalovaní strácajú výhodu splátok a vznikne im povinnosť uhradiť dlh jednorazovo.

17. O trovách tohto sporu súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodol o nároku na ich náhradu. Vo vzťahu k späťvzatej časti žalobného nároku súd aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého skúmal procesné zavinenie na zastavení konania. To v danom prípade pričítal strane žalovanej, pretože jednotlivé čiastočné úhrady realizovala až po podaní žaloby, preto žalobca vzal žalobu v časti zaplatenej sumy späť pre ich správanie. Vo zvyšku súd aplikoval § 255 ods. 1 CSP, keď prihliadal na úspech v spore. Ten mal vo vzťahu k zvyšku predmetu sporu (úrok z omeškania) žalobca. V nadväznosti na uvedené vzniklo žalobcovi voči žalovaným 1, 2 právo na náhradu trov tohto sporu v rozsahu 100 %. V tomto smere súd aspoň v krátkosti poukazuje na to, že zamietnutá časť žaloby sa týkala len príslušenstva uplatnenej pohľadávky (len úroku z omeškania - jeho časti), preto nemala na rozsah náhrady trov vplyv. O výške náhrady súd rozhodne samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.